

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 36. Metai XVI

Rugsėjo-Sept. 5, 1936

TĒVŲ MARIJONŲ REMEJŲ SAVAITRAŠTIS

XIV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

E V A N G E L I J A

Mato 6, 24-33.

ANUO metu Jėzus tarė savo mokytiniamis: "Nė vienas negali tarnauti dviem valdovam; nes arba jis vieno nekės ir mylės kitą, arba vieno laikysis ir niekins kitą. Negalite tarnauti Dievui ir Mamonai. Todėl aš sakau jums: Nebūkite bailiai susirūpinę savo gyvybe, ką valgysite, nė savo kūnu, kuo vilkėsite. Ar gi gyvybė ne svarbesnė už valgį ir kūnas už drabužį? Žvilgtterėkite į dangaus sparnuočius: jie nesėja, nei pjauna, nei į kluonus nekrauna; ir jūsų dangiškasis Tėvas juos maitina. Argi jūs ne daug daugiau verti kaip jie? Kas gi jūsų gali savo rūpesniu padidinti savo ūgį vienu mastu? Ir kam jūs bailiai rūpinatės drabužiu? Išžiūrėkite į lauko lelijas, kaip jos auga; jos nesidarbuoja ir neverpia; tačiau aš sakau jums, kad ir Saliamonas visoje savo garbėje nebuvo taip apsilvilkęs, kaip viena jų. Taigi, jei Dievas taip apvelka lauko žolę, kuri šiandien yra, o rytoj metama į krosnį, kaip gi labiau jus, žmones menko tikėjimo? Nebūkite tat bailiai susirūpinę ir nesakykite: Ką valgysime, ar ką gersime, ar kuo apsidengsime? Nes visų tų dalykų labai ieš-

ko pagonys. Juk jūsų Tėvas žino, kad visa to jums reikia. Taigi, ieškokite visųpirma Dievo karalystės ir jos teisybės, o visa tai bus jums pridėta.

L E K C I J A

Gal. 5, 16-24

BROLIAI: Aš sakau: Elgkitės, vadovaujant dvasiai, ir jūs nevykinkite kūno geidulių. Nes kūnas geidžia prieš dvasią, dvasia gi prieš kūną; nes tuodu yra kits kitam priešingu, kad nedarytumėte visa, ko tik norite. O jei jūs esate dvasios vedami, jūs neesate po įstatymu. Kūno darbai yra matomi; jie yra: paleistuvystė, susitepimas, begėdystė, pasileidimas, stabų garbinimas, žavėjimai, neprietelystės, barniai, pavydai, rūstybės, vaidai, nesutikimai, atskalos, neapykantos, žmogžudystės, girtuokliavimai, apsirijimai ir į tuos panašūs dalykai. Kaip aš jums anksčiau sakiau, taip vėl iš anksto sakau: kurie tai daro, tie negaus Dievo karalystės. Dvasios gi vaisius yra: meilė, džiaugsmas, ramybė, kantrumas, ištikimybė, kuklumas, susilaikymas, skaistybė. Prieš tokius nėra įstatymo. Kurie yra Kristaus, tie prikalė ant kryžiaus savo kūną draug su ydomis ir geiduliais.

Lietuvos Vienuolynai

Lietuvos katalikų spauda praneša, kad šiuo metu Lietuvoje yra 14 vienuolynų bei kongregacijų, (apie 50 vienuolynų namų), kurie varo didelį švietimo ir kultūros darbą. Marijonai, Jėzuitai ir Pranciškonai išlaiko berniukų gimnazijas, o Kazimierietės ir Širdietės — mergaičių. Šiemet prašymų skaičius į šitas mokyklas labai didėja, ir rudenį jose bus daugiau kaip 1,200 moksleivių. Plungės kapucinai turi serafiską mokyklą. Kai kurie moterų vienuolynai išlaiko siuvinimo, rankdarbių ir namų ruošos mokyklas. Seserys vienuolės dirba pradžios mokyklose,

prieglaudose ir nepilnamečių auklėjimo įstaigose. Vienuolės yra geriausios slaugytojos ligoninėse.

Dabar Lietuvoje yra toki vienuolynai: vyrų — pranciškonai, marijonai, jėzuitai, dominikonai, kapucinai, saleziečiai; moterų — benediktinės, kotrinietės, kazimierietės, širdietės, vargdienės seserys, darbo seserys, elžbietės, pranciškonės ir šv. Kryžiaus seserys.

Kairieji dažnai labai biauriai šmeižia vienuolijas. Bet tos vienuolijos kaip Lietuvoj, taip ir kituose kraštuose dirba didelius ir išganingus darbus.

Kun. J. Vaitkevičius, M. I. C.

KATALIKIŠKOSIOS MOKYKLOS VEDAMOJI MINTIS

KAI ūkininkas užsėja dirvą, rūpinasi, kad nieks nemindžiotų tos dirvos ir nesunai-kintų jo sėjos. Jeigu yra koks nors pa-vojus ar tai nuo gyvulių, ar žmonių, aptve-ria dirvą tvora, o reikalui esant, stato net sargybą.

Panašiai daro ir Bažnyčia su savo dan-giška sėja. Per šv. krikštą ji pasėja į žmo-gaus dvasia dangiškosios gyvybės sėklą, ku-ri turi augti ir Dievui užauginti vaisių gerų darbų pavidale.

Kad apsaugotų tą sėją nuo sunaikinimo, ji uždeda griežčiausią pareigą tėvams auk-lėti savo vaikelius katalikiškai, tai yra lai-kyti juos tokiose aplinkybėse, kad dangiško-ji gyvybė ne tik neišnyktų, bet augtų ir kles-tėtų.

Ko reikia, kad gyvybė augtų, visi žinome. Reikia pirmiausia šviesos. Padėkime kokį augalą, gėlę pav. tamsioje vietoje, į kurią neįeina joks šviesos spindulys, o pamatysi-me, kad tas augalas gelsta ir pagaliau mirš-ta. Todėliai visi rūpinamės savo gėles lai-kyti languose, kad šviesa pasiektų.

Panašios šviesos reikalinga ir dangiškoji gyvybė, kurią vaikeliai yra gavę per šv. krikštą. Tą šviesą čia sudaro tikėjimo ties-os, kurias ir reikia teikti vaikeliams nuo mažiausių dienų. Gerai daro tos motinėlės, kurios deda kryžiaus ženklą, guldamos ir keidamos vaikelius iš miego. Kada gi jie tiek paauga, kad jau pajėgia išstarti vieną-kitą žodį, ima jų rankelę ir daro ja kry-žiaus ženklą, liepdama tarti švenčiausios Trejybės Vardus: Vardan Dievo Tėvo ir Sū-naus ir Šventosios Dvasios. Amen.

Tuo būdu vaikelis pamaži išmoksta da-ryti kryžiaus ženklą, kuris yra didžiausias mūs ginklas prieš pragarą galybes.

Vaikeliumi paūgėjus ir išmokus tarti dau-giau žodžių, reikia mokyt poterių laipsniš-ka: pirmiausia "Tėve mūsų," paskui "Svei-ka Marija" ir t. t.

Kas to nedaro, kas augina vaikelį kai ūkininkas veršį, duoda jam buizos, pienu

užbaltintos, bet nesirūpina jo dvasia, tas papildo daugiau negu žmogžudystę, tas su-naikina vaikelyje dievišką gyvybę, tas ati-ma jam Dievo vaikelių teises, tas išskiria ji iš dangaus karalystės gyventojų.

Dangiškoji vaikelio gyvybė reikalauja maisto. Maistą sudaro šv. Komunija. To dė-liai kai tik vaikelis ateina į protą, reikia jį rengti prie šv. Komunijos ir rūpintis, kad jis dažnai eitų prie jos. Kas tat palieka sa-vo vaikelius be šv. Komunijos, tas būdu nu-marina tą gyvybę, kurią vaikelis buvo ga-vęs per šv. krikštą.

Dangiškajai gyvybei palaikyti reikalin-ga ir šiluma. Žinome, kad žiemos metu nieks neauga, nes trūksta šilumos. Pavasariui nu-švitus ir žemei apšilus, viskas pradeda aug-ti, sprogti, žydėti ir vaisius megsti.

Dangiškosios gyvybės šiluma laikosi tri-jose vietose: šeimoje, bažnyčioje ir mokyk-loje.

Tačiau ne kiekvienu šeima suteikia tos šilumos, o tik ta, kuri yra sukurta sulyg ka-taliku Bažnyčios įstatymais. Tie įstatymai reikalauja, kad vyras ir moteris būtų vieno katalikiško tikėjimo, kad jungtuves būtų paėmę su šv. Bažnyčios palaiminimu, kad gyventų meilėje, ištikimybėje ir neapleistų vienas kito iki mirėčiai, kad vengtų barnių, ginčų, keiksmų, žodžių, visa to, kas galėtų papiktinti vaikelio sielą ir numarinti jame dangišką gyvybę. Priešingai, šeima turi būti taip sutvarkyta, kad vaikelio sielą kelte kel-tų prie Dievo. Ant sienų turi būti šventų-ju paveikslai, ant stalo knygos ir laikraš-čiai, kuriuose nieko nėra priešingo tikėji-mui, kalbose ir elgėsyje turi spindėti doriau-sio gyvenimo pavyzdžiai, Dievo ir artimo meilės darbai. Tik tokia šeima augina dan-giškąją gyvybę.

Panašiai turi būt sutvarkyta ir mokyk-la, nes ji yra šeimos pagalbininkė. Joje ne-gali rasti žmonių kito tikėjimo: ir moky-tojai ir vaikeliai, kurie mokinasi turi būt vieno ir to paties katalikiško tikėjimo, todėl neapsakomai yra kenksmingos maišytos mo-

kyklos, kuriose ir mokytojai ir mokiniai yra įvairių tikėjimų, kurie užgaulioja savo kalbomis ir elgėsiu katalikų tikėjimą. Kai iš maišytų moterysčių nieko gero neišeina nė Dievui, nė Bažnyčiai, taip nieko gero neišeina iš maišytų mokyklų. Bažnyčia tai, smerkdama maišytas moterystes, turi smerkti ir maišytas mokyklas. Kai į maišytas moterystes Bažnyčia duoda dispensą tik dėl labai svarbios priežasties ir su tam tikromis išlygomis raštu pasirašytomis, taip ir į maišytas mokyklas leisti vaikus tik Vyskupas gali duoti dispensą ir tai dėl labai svarbios priežasties. Tokios dispensos negali duoti nė klebonas, kaip kad į maišytas moterystes ne klebonas, o tik Vyskupas gali duoti dispensą.

Klausimas dabar, ar daug yra lietuvių katalikų, kurie leidžia vaikus į maišytas, nekatalikiškas mokyklas. Ar yra prašę Vyskupo dispensos. Jeigu tai leidžia be dispensos sunkiai nusikalsta prieš Dievą ir Bažnyčią, išstato pavojui savo vaikelių tikėjimą ir išganymą, už ką turės sunkiai atsakyti Dievo teisme.

Pačiai Amerikai ne pigiai atseina bedieviškų mokyklų vaisiai. Piktadarystės, plėšimai, žmogžudystės auga taip greit, kad jau Valstybės nespėja statyti kalėjimų piktadariams. Bepročių namus turi kiekvienas apskritis, o ir tie jau perpildyti. Klada piktadarių skaičius pasidarys didesnis, negu gerų žmonių, tuomet piktadariai ir žmogžudžiai ims valdyti šį kraštą, kaip Rusijoje, o geri žmonės turės eiti į kalėjimus. Tada tik pasaulis pamatys ir supras, ką reiškia bedieviška mokykla ir kokius vaisius ji išduoda.

Trečioji dangiškajai gyvybei palaikyti šilumos vieta yra bažnyčia. Kad vaikelis galėtų naudotis tąja šiluma, reikia jį dažnai ten pasiųsti.

Čia vėl katalikiškoji mokykla ateina tėvams į pagelbą. Metų bėgyje vaikučių yra pilna bažnyčia. Kaip tik mokslas užsibaigė, o vaikučiai nebeeina į mokyklą, neeina ir į bažnyčią. Tie tat tėvai, kurie siunčia vaikelius į nekatalikiškas mokyklas, pamaži atpratina savo vaikelius ir nuo bažnyčios, už ką taip pat reikės atsakyti pas Dievą.

Pažūrėkime dabar, kaip skamba Bažnyčios įstatymai apie mokyklas.

Kanonas 1372. paragr. 1. Visi tikintieji taip nuo pat mažumenės turi būt mokinami, kad ne tik nevalia jiems suteikti nieko tokio kas priešinasi katalikų tikėjimui ir doros kilnumui, bet reikia, kad tikėjimo ir doros mokslas pirmą vietą užimtų.

Paragr. 2. Ne tik tėvams, bet ir visiems, kurie užima jų vietą, suteikiama yra teisė ir uždedama griežčiausia pareiga rūpintis krikščioniškuoju vaikelių auklėjimu.

Kanonas 1373

Paragr. 1. Kiekvienoje pradžios mokykloje turi būti dėstomas tikėjimo mokslas, vaikelių amžiui pritaikintas.

Paragr. 2. Jaunuomenė, kuri lanko vidurines ir aukštesnes mokyklas, turi gauti pilnesnį tikybos mokslą, o vietos Vyskupai turi pasirūpinti, kad tai būtų atlikta kunigų, pasižymėjusių uolumu ir mokslu.

Kanonas 1374.

Katalikų tėvų vaikai tegul nelanko mokyklos nekatalikiškos, bešališkos, maišytos, kurių durys yra atdaros ir nekatalikams. Vienam Vyskupui priguli teisė išspręsti, pasiremiant Šv. Sosto instrukcijomis, kokiose aplinkybėse ir su kokių atsargumu, kad išvengtų sugedimo pavojaus, galima lankyti tokias mokyklas.

Kadangi Bažnyčios įsakymai varžo žmogų sąžinėj prieš Dievą sunkios tat nuodėmės dasileidžia tie tėvai, kurie peržengia tuos įsakymus, turėdami savo parapijoje ir pradžios ir vidurines mokyklas, visgi siunčia arba leidžia vaikams lankyti nekatalikiškas ir Bažnyčios uždraustas mokyklas, nes išstato pavojui tą dangišką gyvybę, kurią jų vaikeliai yra gavę per šv. krikštą.

Yra dar ir kita priežastis, kuri verčia tėvus siųsti vaikelius į savo parapijines mokyklas. Dievas įsakė vaikeliams gerbti savo tėvus: "Gerbk tavo tėvą ir motiną," sako ketvirtasis Dievo įsakymas. Kaip dabar vaikai turi pareikšti tą pagarbą? Šalia pareigos išpažinti katalikišką tėvų tikėjimą reikia pagerbti ir jų kalbą, nes gamtoje kiekvienas paukštėlis taip čiulba ir gieda, kaip kad čiulba ir gieda jų tėvai.

Tos pareigos vaikeliai gali išmokti tik lietuviškoje ir katalikiškoje parapijos mokykloje.

Skaitant visokias seimų rezoliucijas prieš lenkus, prieš vokiečius, už Vilniaus atvadavimą, girdint triukšmingas dainas: "Mes be Vilniaus nenurimsim," gaunasi išpūdžio, kad tie seimų dalyviai yra labai dideli patriotai. Tačiau koks nustebimas apima kada sužiūri, kad tų dalyvių ir garsių šaukių vaikai lankosi nekatalikiškas ir nelietuviškas mokyklas, namieje nekalba lietuviškai, o dažnai visiškai net nemoka lietuviškai ir net tos kalbos nekenčia. Kokia baisi veidmainystė.

Jei tat esame katalikai ir lietuviai, būkime nuoseklūs, remkime savo įstaigas. Ar teks kada išgirsti, kad kitų tautų vaikai lankosi į lietuvišką mokyklą? Taigi mes lietuviai pripratome būt baudžiauninkais, pripratome ponams, dvarininkams, visokiems načelnikams rankas ir čebatus bučiuoti, tai ir manome ir šiandien, kad kas svetima, tai gera, o kas sava, tai niekai. Nors sykį nusi-

kratykime vergiškos dvasios ir būkime savistoviai žmonės, tuomet ir kitataučiai mus pagerbs.

Tautišką ir katalikišką darbą atliksime, jeigu sukelsime tarp savųjų ūpą, kad negeras yra daiktas remti svetimas įstaigas, o savąsias niekinti. Visi tat iki vienam prisidėkime prie parapijos mokyklos palaikymo, apaštalaukime, prikallbindami tėvus ir vaikelius, kad eitų į savąją parapijos mokyklą.

Ypatingai geras būtų daiktas sukelti tokį apaštalavimo ūpą pačių vaikelių tarpe, kad jie, žinodami Dievo ir Bažnyčios įsakymus, Dievo meilės vedini, pasirūpintų atitraukti nuo nekatalikiškų mokyklų savo draugus ir laikytų tokį darbą už savo tikybinių prievolę. Tai yra daroma Holandijoje, katalikai vaikai gatvėje susitikę disputuoja su nekatalikais ir tuo būdu palaiko katalikišką karštą tikėjimą savo širdyje, o ir kitiems padeda susipažinti arčiau su katalikiška tiesa.

Kun. A. T. (Samata)

GARBĖ IR UŽMOKESNIS

SUMA baigės. Parapijonys, eidami iš bažnyčios, buvo patenkinti ir džiaugėsi. Tam viskam būta ir priežasties. Mat, klebonas iš sakyklos paskelbė bazarą gražių pasekmių davinius ir visiems dėkojo už paramą. Parapijonys gražiai parėmė parapijos bazarą. Netrūko darbininkų ir šeiminių. Tačiau, ponia Kreigienė savo darbštumu ir vikrumu atsižymėjo pagirtiniausia. Ji buvo vyriausia organizatorė ir geriausia šeiminkė. Visi komplimentavo ir visi gyrė ją. Taip ji įsigijo didelio populiarumo. O bazarą daviniai palengvino Šv. Kazimiero parapijos skolų sunkią našta, kuri buvo užkrauta ant klebono pečių.

Taigi, visai neįstabu, kad ponia Kreigienė, taip uoliai pasidarbavusi ir tiek daug triūso padėjusi bazarą pavykimui, net naktį negalėjo to visko pamiršti; ir vėliau užmigusi, ji sapnavo sapną, kuriame ji regėjo save esant ruimingoje salėje, kame užrašinėjama kiekvienas geras darbas, atliktas čia, žemėje. Pradžioje ji nesuprato visų dalykų, apie kuriuos teiravosi valdininkai. Tačiau, ji nugirdo iššaukimą:

"Šv. Kazimiero parapija!"

"Parapijonys gražiai atliko savo pareigas," atsiliepė parapijos Angelas Sargas. "Jie atmokėjo parapijos skolas."

"Labai gerai!" atsiliepė balsas.

Ir netrukus vėl pasigirdo klausimas:

"Kam gi už tą priklauso pirmutinė garbė?"

Ponia Kreigienė vos tik neišdavė savęs, panorėdama linkerėti galvą sutikimui, kad toji garbė priklauso jai, kai netikėtai išgirdo Angelo Sargo atsakymą:

"Pirmutinė garbė priklauso senutei Undienei. Ir ji yra ligonė," tęsė Angelas Sargas toliau, "po ilgyjų metų savo kentėjimus kas sekmadienį ji aukodavo Šv. Kazimiero parapijai; kitas gi dienas ji aukodavo kitoms intencijoms, misijoms ir t. p. Kai sužinojo apie bazarą rengimą parapijos naujai, tai ji padarė noveną, aukodama savo kentėjimus devynias dienas bazarą pasekmingumui."

"Ar gali prirodyti senutės Undienės kentėjimų vaisius?"

"Taip," atsakė Angelas Sargas. "Se-

niš Ruzgis, kuris niekada neaukodavo labdariniams tikslams, nūngi paaukojo \$500.00 parapijai.”

“Gi aš maniau, kad toji garbė priklauso man,” sumurmėjo ponja Kreigienė.

“Kam gi kitam priklauso sekamoji garbė?” paklausė neregimos dvasios balsas.

“Poniai Lukštienei.”

“Kad to nesulauktum!” prasitarė ponja Kreigienė pusbalsiai.

Betgi niekas nesidomėjo tuo jos išsitarimu.

“Ponia Lukštienė turi didelę šeimą,” tęsė Angelas Sargas toliau, “ir rūpestingai pildo savo prievoles šeimynos atžvilgiu; negalėtama palikti namų, kad prigelbėtų bazaru geram pasisekimui, ji aukojo kasdienes savo pareigas, mokė savo vaikučius mels-tis ir pati kartu su jais meldėsi už parapiją. Daug pasisekimo priklauso už jos nuoširdžią intenciją ir karštas maldas.”

“Apie tai nekada aš nepamaniau,” tarė sau ponja Kreigienė. “Turbūt, aš būsiu trečioji iš eilės.”

“Tęsk toliau!” girdėjosi neregimos dvasios balsas.

“Jaunasis Puzas taip pat aukojo,” tęsė Angelas Sargas toliau.

“Jis neaukojo nė vieno cento,” prabilo ponja Kreigienė, negalėdama susilaikyti.

Tačiau, Angelas Sargas tęsė toliau:

“Tas jaunasis vyriškis, gaudamas mažą algą, užlaiko ir prižiūri sergančią savo motiną ir seseraitę. Kad sutaupyti pinigų jiems užlaikyti, jis atsisakė pirktis geresnių drabužių ir, kuomet vargdienė Gaskienė neturėjo kuo užmokėti nuomos ir buvo priversta išsikraustyti gatvėn, jis užmokėjo jos nuomą; jis aukojo Dievui savo nusiže-minimą ir apkalbas, jog negalys aukoti parapijos skolų sumažinimui.”

“Tai labdaringumo auksiniai darbai,” pastebėjo neregimos dvasios balsas. “Kam gi kitam?”

Ir sekė ilgas sąrašas prakaituojančių darbininkų, kurie po sunkaus dienos darbo, vietoje atsilsėti vakare, sutiko įstoti į komitetus, kad pasidarbuotų parapijos naudai; taip pat sekė ilgas sąrašas išvargusių moterų, kurios supirkinėjo ir kolektavo viską, triusdamos, kad geriausia pavyktų viskas ir parapijai liktų daugiausia pelno.

“Kam gi kitam?”

“Vargšui kaliniui, kuris bazaru pavyk-mui aukojo savo nelaisvę ir vargus.”

Čia ponja Kreigienė, netekus kantrybės, išsišoko, atkartodama paklausimą: “Kam gi kitam?”

Ir atsakymui, išgirdo žodžius:

“Poniai, kuri organizavo parapijos bazarą.” Tačiau, pastebėjo Angelas Sargas, “ji jau gavo savo užmokesnį, apturėdama daug pagyrimų ir pelnydama didelio populiarumo.”

“Ne,” atsiliepė neregimos dvasios balsas, “ji aukojo daug gražių svajonių ir daug brangaus laiko. Ji tik nenuvokė tikrosios vertybės saiko. Duok jai šviesą regėti ir matyti čia, žemėje, jog nė vienas nėra sergąs ar kenčiąs, taip vargstąs bei gyvenąs nedateklinose, kad negalėtų ką nors duoti arba aukoti Dievo garbei; kad pirmutinis ir paskutinis, didelis ir mažas, turtuolis ir vargšas, ir visi, pagal savo išgalės, galį talkoje darbuotis ir aukoti Dievo garbei arba prigelbėti Bažnyčios pasiuntinybėje atsiekti žmonijai galutiną tikslą.”

Ponia Kreigienė prabudo iš miego visai kitokia moteris. O kai prisiminė pamoką, gautą sapne, ji gerai suprato ir žinojo savo užmokesnį, kuris, nors ir paskutinis ir mažiausias, tačiau — jai buvo brangiausias.

“Kodėl Esate Bailūs?”

Kada kartą Jėzus su mokiniais plaukė jūra ir mokiniai nusigando kilusios didelės audros, Jėzus nutildė jūrą ir tarė mokiniams: “Kodėl esate bailūs, jūs žmonės menko tikėjimo?” (Mat. 8,26) — Baisos audros metu Romos cėsorius Čezaris pradėjo rimtai bijoti. Tada Čezaris sušuko: “Ko jūs bijotės? Čezaris yra su jumis!” — Prieš traukdami į karą, viduramžių riteriai (vyčiai) šlifudavo savo kardus į bažnyčios kolonas (stulpus). Tuo jie norėjo pasakyti: “Aš pasitikiu savimi, bet pasitikiu ir Dievu!” — “Nesuprantu, kaip gali gyvenimą pakelti tas žmogus, kuris apie save dažnai mąsto, o apie Dievą nieko nežino ar nenori žinoti” (Bismarko laiškas savo žmonai, 1851 m.). — Gėtės palyginimas: “Religingumas yra ramiais metais surinktas kapitalas, kurio nušimčiais gyvenamie likimo smūgių dienas.”

KRIKŠČIONIŠKOJI ŠEIMA

KRIKŠČIONIŠKOJI šeima yra didelės reikšmės. Kūdikis paprastai paseks šeimą, kurioje gimsta ir yra auklėjamas. Jis ima iš šeimos lyg dvasinį palikimą savo visam gyvenimui. Jo laikinasis ir amžinasis gerbūvis pareina iš namų židinio įtakos. Ta mintis turėtų surūpinti tėvus, kad dėtų pastangų, idant jų namų židiny būtų tikrai krikščioniškas, būtent, kad būtų panašus į namų židinį Šventosios Šeimos Nazarete.

1. *Nuodėmė negyvuoja Šventoje Šeimoje Nazarete.* Jėzus, mūsų Dieviškasis Išganytojas, Savo prigimčia negalėjo pildyti nuodėmės; Marija per Dievo ypatingąją malonę buvo apsaugota nuo visų nuodėmių, lygiai kaip nuo pirmapradės nuodėmės sutepimo; ir Juozapas, reikia pripažinti, jog niekad nenusidėjo, net nepapildė nė paprasčiausios kasdieninės nuodėmės. Kaip skaisti ir be nuodėmės buvo Šventoji Šeima Nazarete, taip negalima sakyti apie jūsų šeimas, krikščioniškus tėvus. Tačiau, visi turime galingai kovoti, kaip tik galima, kad prašalinus nuodėmę iš savo namų. Nuodėmė gali atnešti vien nelaimę tau ir visai šeimai. Taigi, visų-pirma yra reikalinga, kad patys uoliai kovotumėte prašalinti nuodėmę, save saugojant prieš smerktiną rūstybę, bėrnus ir rietenas, prieš nepadorias kalbas ar begėdiškas šnekas, ir, trumpai tarus, reikalinga saugotis prieš visa tai, kas užrūstintų Dievą arba duotų blogą pavyzdį vaikams. Ir reikalinga, kaip tik yra paties galioje, galingai kovoti nuodėmę ir ją prašalinti iš tavo vaikų ir tarnų. Pats turi daboti, kad jų nekaltybė ir dorybė nesirastų pavojuje. Tai yra visų šeimų svarbi šventoji pareiga.

2. *Šventoji Šeima Nazarete savo širdyje giliai užlaikė tikėjimą.* Visa, ką Šventoji Šeima darė ar veikė, buvo perimta ir laikoma tikibiškoje dvasioje. Nuo kada pasaulis prasidėjo, šeimos pareigos Dievui niekada nebuvo taip ištikimai ir tobulai pildomos, kaip vargingame, bet ramiame Nazareto namelyj. Ten, kaip dažnai ir kaip maldingai Dievo tiesos buvo apmąstomos ir kontempliuojamos! Su kokiu dideliu atsi-

davimu ir kaip karštai Jėzus, Marija ir Juozapas meldėsi, ir kaip šventai jie užlaikė Viešpaties dieną! Panašiai, brangūs krikščioniški tėvai, turėtų mūsų šventojo tikėjimo dvasia paremti ir pakelti visų šeimas. Gausūs yra palaiminimai, kurie pasekmėje nužengia jūsų namams. Taigi, dėl to patys tvirčiau palaikysite kilnesnius obalsius; jūsų šeimos nariai bus pažadinti ištikimiausiai pildyti savo pareigas; jūs patys gausite tvirtybę kantriai nešti savo kryželius ir nugalėti gyvenimo sunkenybes; pasaulio dvasia su visais tuštumais ir pagedusiais sumanymais bus prašalinti iš jūsų židinio. Todėl, būkite uolūs maldingo gyvenimo tvirtinime; poteriūs kalbėkite iš vieno; neliaujančiai sergėkite, kad sekmadieniai ir šventadieniai būtų šventai užlaikomi; bent kuris iš šeimos narių tegu net paprastą dieną išklauso Šv. Mišių; užsirašykite katalikiškus laikraščius, skaitykite padorias ir pamokinančias knygas, kurios jus skatintų gerai daryti ir tikibiškai gyventi.

3. *Nuolatinė Ramybė ir vienybė viešpatavo Šventoje Šeimoje Nazarete.* Šventosios Šeimos židiny niekada nebuvo paliestas rūstu žodžiu ar menku nepasitenkinimu, bet to židinio nariai gyveno nuolatinėje santikoje ir tarpusavėje vienybėje. Laiminga ta šeima, kuri tuo atžvilgiu panašėja Šventajai Šeimai. Tokiame namų židiny kiekvienas ištikimiau tarnauja Dievui ir yra labiau patenkintas, neša kasdieninius kryželius didesniu lengvumu ir vaikus auklėja geresniu pasisekimu ir laime nekaip šeimoje, kur pragaišo vienybė. Vargingoje lušnelėje, kur gyvuoja ramybė, vienas labiau patenkintas ir gali laimingiau gyventi nekaip puikiame palociuje, kur širdys yra sukiršintos. Taigi, rūpinkitės užlaikyti ramybę; būkite mandagūs, rūpestingi ir gelbstanti vienas kitą; būkite kantrūs ir pakelkite visa; niekada neįstarkite tokio žodžio, kurs užgautų kitą. Ir, jei kartais pasitaikytų, kad ramybei grėsia pavojus, tai stengkitės tuojau pamiršti kiekvieno tikrą ar išsvajotą rūstumą, ir vėl iš naujo pradėkite maloniai kalbėti ir kiekvieną.

4. *Pagaliau, Šventoji Šeima Nazarete voliai dirbo.* Šv. Juozapas dirbo sunkius darbus iš ryto iki vėlumai su džiaugsmu ir kantrybe. Marija labiausiai atsidavusiu ir ištikimiausiu būdu tarnavo kiekvienam ir pati visa darė namų ruošoje. Gi Jėzus nuolankiai ir noriai gelbėjo Juozapui ir Marijai. Taigi, ir krikščioniškoje šeimoje darbas turi būti taip pat mylimas. Šeimos tėvas turi visas atsiduoti ir gyventi savo pa-

šaukimui; motina kaipo sumani ir darbšti šeimininkė, turi būti šeimos siela; ir vaikai iš pat jaunų dienų turi būti pratinami tinkamam ir naudingam darbui. Tačiau, kiekvienas iš šeimos narių turi rūpintis dirbti krikščioniškuoju būdu ir kilnia dvasia, būtent, visa daryti ar veikti *su gera intencija*. Tada kiekvienas darbas taps tikra malda — taip, Dievo tarnyba.

Kun. A. T. (Samata)

DU VAINIKAI

KAI viskas gerai einasi ir gyvenama pagarboje, tai daugelis krikščionių žiūri į pasaulio dalykus visai iš žmogiškosios aplinkumos ir neatsižvelgiant į aukštesnę ir tobulesnę paskyrimą. Tačiau, kai artinasi mirtis, stebėtinau greitu laiku permaino savo pasaulėžiūrą. Be to, daugelis skrupulingų žmonių, nors ir visai neatsiduoda nuodėmingam gyvenimui, bet trokšta gerai ir laimingai mirti. Tokią skubią permainą savo širdyje turėjo Prancūzijos valdovas, karalius Karolis V (1337—1380), kai jis gulėjo ant mirtino patalo.

Karalius Karolis V, matydamas, kad baigiasi jo gyvenimo paskutinė valanda, malda, kad jam būtų pristatytas erškėčių šventasis vainikas, kuriuo Išganytojas buvo vainikuotas, ir kurs tada buvo laikomas Paryžiaus katedroje; taip pat pageidavo, kad jam būtų atneštas ir karališkasis vainikas, kurs laikomas Šv. Denio vienuolyne.

Prisitaikant mirštančio karaliaus troškimui ir kad paskutinį kartą jį patenkinti, Paryžiaus arkivyskupas karaliui atnešė erškėčių šventąjį vainiką, o Šv. Denio vienuolyno abatas atnešė auksinį karališkąjį vainiką.

Ašaromis akyse ir giliausia pagarba, karalius Karolis V priėmė Išganytojo Kančios erškėčių vainiką. Ir jį pasidėjo aukščiau šalia savo galvos, o karališkąjį vainiką jis įsakė, kad padėtų jo kojų gale.

Ir tada pamaldus monarkas meldėsi prieš erškėčių vainiką perimančiu balsu:

“Brangus ir šventasis vainike, mano išganymo karūna! Kaip saldi ir palaiminta yra ramybė, kurią duodi per misteriją, esančią tavyje dėl mūsų išganymo! Jis, per

kurio Kraują buvai nuraudonintas, kad man būtų gailestingas tokiu pat saiku, kuriuo mano širdis persipildo džiaugsmu, matant tave!”

Po to, atsikreipęs į karališkąjį vainiką, karalius Karolis V tarė:

“Prancūzijos garbingasis vainike, kaip dideliai esi pageidaujamas! Tačiau, kaip baisiai esi neapkenčiamas! Neapkenčiamas, taip! Taip labai ir visai neapkenčiamas esi, nes tavęs nešiotų sielai ir kūnui užkrauni sunkenybių ir rūpesčių, o sąžinei baimių ir kankinimų, net ir pavojų prarasti amžinąjį išganyimą. Kiekvienas, kurs gerai apmąstytų visa tai, paliktų tave dulkėse ir niekada nepakeltų, kad uždėti ant savo galvos!”

Taip kalbėjo mirštantis karalius Karolis V, Prancūzijos valdovas.

Ir, iš tikrųjų, ties mirtinu patalu, žybojant grabinei žvakei, ir mes įsitikinsime, kad kentėjimų ir skausmų vainikas yra ramybės vainikas kiekvienam žemiškam keleiviui, kuomet auksinis žemiškosios linksmybės ir laimės, turtų ir garbės — troškimų vainikas taps pavojinga ir neapkenčiama karūna.

ATSAKYMAS PAKLAUSIMUI

Priėmiau Komuniją apie pirmą valandą naktyje, o paskui tą pačią dieną priėmiau — devintą valandą. Ar buvo pakankamas tarpas tarp tų Komunijų? — X.

Blogai padarei: neturėjai priimti Komunijos devintą valandą, kuomet priėmei ją pirmą valandą. Jokių tarpų nėra. Pasauliniam žmogui leista priimti tik vieną kartą Komuniją tą pačią dieną.

Maldos Apaštalavimas Švenčiausioje Jėzaus Širdyje

Bendroji Rugsėjo mėn. Intencija, kurią paskyrė Šventasis Tėvas Pijus XI

Mokslo Studentai

MŪSŲ šventasis Tėvas ragina mus ši mėnesį melstis už tuos, kurie atsidavę mokslui. Mokslas apsupa studentus, mokytojus, darbininkus, dailės bei meno ekspertus; mokslas reikalingas dirbtuvėje ir gyvenimo patogumuose. Nežiūrint visų šmeižtų, kuriuos Bažnyčia ilgus metus yra nukentėjusi mokslo dėlei, Jos istorija rodo, kad Ji visuomet siekė ir siekia pažangos mokslė. Daugelis Jos atsižymėjusių sūnų, dvasiškių ir pasaulininkų yra aukštai pažengę mokslo dirvoj. Su pasididžiavimu galime išvardinti Mendel'į, Pasteur'ą ir kitus garsiuosius mokslinčius. Bažnyčia ne priešinga tikram mokslui, bet tik nepatvirtintoms teorijoms ir fantastiškiems išvedimams tų, kurie nepripažįsta gamtos Sutvėrėjo.

Mes prašomi melsti Visagalio Dievo, kad teiktusi apšviesti protus ir sustiprinti valią tų, kurie yra atsidavę mokslui; kad jie nebūtų klaidingų pamokinių ir nepatvirtintų teorijų bei materijališkų mokslininkų atitraukti nuo tiesos kelio. Neklaidingoji Bažnyčia, "ramstis ir pagrindinė tiesa," norėtų, kad mes būtumėm paklusnūs Jai ir mūsų maldomis atvestumėm žmoniją prie "Dievo, visų mokslų" pažinimo ir meilės.

YPATINGA MISIJŲ INTENCIJA:

Kiniečių atsivertimas

ŠVENČ. PANELĖS MARIJOS GIMIMAS

Rugsėjo 8 dieną

Jei garsių žmonių gimimo dienos yra pažymėtos ir minimos su ypatinga pagarpa, kiek sykių didesnis turėtų būti mūsų džiaugsmas ir dėkingumas Švenč. Panelės Marijos, mūsų Karalienės, mūsų Motinos gimimo dienoje! Su kokia dėkinga širdimi mes turėtumėm dėkoti Dievui už gailėstinumą, kurį Jis parodė Ją atsiųsdamas į šį pasaulį ir kurią pastatė tarpininke mūsų dėlei. Marijai atėjus į šį pasaulį, Ji nebuvo kaip kiti Adomo vaikai, sutepti gimtąja nuodėme. Ji gimė iš Šv. Onos tyra, skaisti, šventa, garbinga ir apdovanota visomis dan-

giškomis malonėmis, dovanomis, kurios Jai buvo reikalingos Josios Dieviškai Motinystei. Todėl ir mes Švenč. Panelės Marijos giesmės "Magnificat," antifona žodžiuose, šveskime Švenčiausios Panelės Marijos garbingą gimimą, kuri apturėjo motinos garbę ir neprarado mergelės skaistumą.

LAVYBA

Skaistybė. — Tai yra dorybė, kuri apsaugoja savo savininko tyrą sielą ir tyrą kūną visą matančioms Dievo akims. Ji apsaugoja kūną nuo gėdos, protą nuo biauurių minčių ir pageidavimų šešėlio. Ji yra dorybė, kurią žemės angelai nešioja netvirtuose induose.

NURODYMAI PROMOTORIAMS

Paprastai, pradedant rugsėjo mėnesį beveik visose įstaigose įvyksta nauja tvarka. Mokyklos atsidaro, visokios draugijos pradeda reguliariai laikyti susirinkimus ir žmonės ima daugiau rūpintis įvairiais reikalais. Žodžiu, atostogų laikas pasikeičia "reguliare tvarka."

Nors nėra tikrų atostogų nuo dvasiškų darbų, tačiau vasara pati savyje atneša palengvinimus draugijose bei parapijose. Dabar, vienok, visi prisirengę veikimui metų bėgyje. Taip pat ir su Maldos Apaštalavimo draugija. Jos susirinkimai ir dievotumo pratybos vėl atsinaujina.

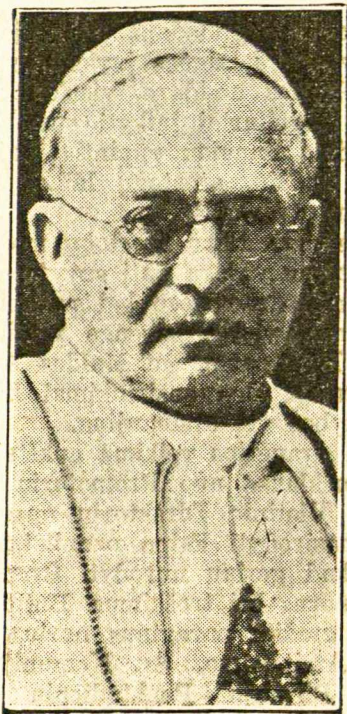
Kad draugijos veikimą aukštai pakėlus, daug priklauso nuo Promotorių vieningo veikimo. Vietinių Direktorių nurodomi, jie turėtų pasirodyti kaippo nenuilstanti darbininkai, kad geriau nurodyti Švenč. Jėzaus Širdies norus bei troškimus. Būtų labai gera, kad gražiai paraginus narius prie mėnesinio Atsiteisimo, Šv. Komunijos ir užlaikymo Pirmųjų Penktadienių ypatingo dievotumo Švenč. Jėzaus Širdies garbei.

Galybė, kuri skatins Promotorius uoliai atlikti savo liusa valia pasirinktas priedermes yra tai dievotumas ir meilė dėl mūsų Dieviškojo Išganytojo. Veikiant didingoje Jojo meilėje, jie mokinsis Jo norų, siekimų. Ši meilė taipgi duos jiems geriau suprasti Švenč. Širdies troškimus, ir ragins juos kuouoliausiai darbuotis, patraukti

kitus prie pilnesnio pažinimo šios meilės krosnės. Todėl, Promotorių priedermių uolus atlikimas bus ne įsakymas, bet meilės darbas.

Net nuo tikėjimo priešų galima pasimokyti uoluno. Jie nenuilstančiai darbuojasi savo krypties apaštalavime. Iš visų pusių pastebime kaip komunizmo platintojai dauginasi ir dirba, kad jų propagandą išplatinus. Jų pastangos bei siekimai nėra bile kaip sudaryti, bet organizuotai ir taip suplanuotai, kad būtų galima pasiekti visus žmones ir visas grupes iki paskutinio žmogaus kiekvienoj grupėj. Draugiškumu, pasikalbėjimais, prakalbomis, atsisaukimais ir spauda, jie siekia kiekvienos sielos.

Beabejonės Kristaus draugai nebus mažiau veiklūs švenč. Širdies tikslams atsiekti, negu Jo priešai.

BAŽNYČIOS GALVA

Jo šventenybė Popiežius PIUS XI, kuris, anot žinių iš Romos, yra nepaprastai daug susirūpinęs kruvinais įvykiais Ispanijoje. Ši rūpestis, sakoma, gali pažeisti Popiežiaus sveikatą, tuo labiau, kad Popiežius ir toliau per kiauras dienas užimtas sunkiomis Bažnyčios pareigomis.

Žodis Moksleiviams

Jaunuoli! Ieškai aukštesnės mokyklos, kuri galėtų patenkinti tavo jaunų dienų svajones — gyvenimo perspektyvas, kurioje galėtum pasiruošti tinkamai gyvenimui ateityje, nežiūrint kurioje srityje Tau teks dirbuotis — biznyje, profesijoje, pašaukime — rinkis savą lietuvišką katalikišką mokyklą. Toji mokykla yra MARIANAPOLIS.

Visais reikalais reikia kreiptis:

KUN. DR. J. NAVICKAS,
MARIANAPOLIS,
THOMPSON, CONN.

Moto

Mūsų moto — jėga, drąsa ir teisingumas.

Mokestis

Mokestis sumokama ratomis po šimtą dolerių — 1. mokslo metų pradžioj, 2. Kalėdoms ir 3. Velykoms. Kas nori naudotis, turi primokėti po \$5.00 — 1. už vadovėlių nuomavimą, 2. už muzikos instrumentą, 3. laboratorijos mokestį ir 4. sporto mokestį.

Neturtingiems, bet aukštos vertės jaunuoliams, Kolegijos Vadovybė teikia lengvatų, atleisdama juos nuo mokesčių iš esamojo stipendijų kapitalo nuošimčių. Kiti gali dalinai savo darbu atsilyginti.

Žodis Lietuviams

Amerikos lietuvį, jauti ir žinai, jog Marianapolis yra mūsų tautos grožis ir pasididžiavimas! Marianapolis yra mūsų tautos švyturys ir apdraudos laidas ateičiai. Remk šį apšvietos židinį.

Kun. A. T. (Samata)

KATALIKŲ PARAPIJINĖ MOKYKLA

PRASIDEDANT mokslo metams ir atsi-
darant mokykloms, katalikai tėvai turi
susirūpinti savo vaikučiais ir pasisteng-
ti juos leisti į katalikiškas mokyklas, kurio-
se išsiauklėtų gyvenime tapti gerais katali-
kais ir pavyzdingais piliečiais.

Šiandien laisvieji gaivalai rodo mums
Amerikos viešųjų mokyklų pavyzdį ir liepia
pasekti mokyklą be tikybos. Ne tik krikš-
čioniškoje ir katalikiškoje Lietuvoje, bet ir
čia, Amerikoje, laisvamaniai mums siūlo
mokyklas be Dievo, mokyklas be kilnaus ir
tobulo idealo, kurs yra protinio ir dorovi-
nio auklėjimo pagrindas. Ir kadangi mokyk-
la be Dievo veda tiesiog bedievybėn ir dor-
vinin nupuoliman, dėl to katalikai tėvai pri-
valo savo vaikučiams parūpinti vietą katali-
kiškose mokyklose, kuriose gautų religinį
pobūdį ir žydrios krikščionybės gaivumą.

Ką gi tikrai duoda katalikiškoji parapijinė mokykla?

Gerai žinome, kad viešose mokyklose
nėra tikybinių pamokų nei lietuvių kalbos
dėstymo.

Kas gi yra tikybinė pamoka? — Tai yra
mokslas apie tikrąjį tikėjimą, kurs išaiškina
tikėjimo visas tiesas, išmokina įsakymų,
parodo mūsų priedermes Dievui, Bažnyčiai,
Tautai ir artimui, priengia prie verto pri-
ėmimo Sakramentų, duoda pilnąjį supratimą
apie blogą ir gerą, ir išlavina vaikučių va-
lią. Taigi, tikybinė pamoka apima Katekiz-
mą, Šv. Istoriją, Liturgiką, Bažnyčios Isto-
riją ir Krikščioniškąją Dorovę.

Toliau, katalikiškoje lietuvių parapijinė-
je mokykloje mokinama mūsų **gimtoji lietu-
vių kalba**. Taip, toji kalba, kuri amžiais bu-
vo niekinama, persekiojama, neigiama; toji
kalba, kurią kalbėjo senieji mūsų protėviai,
didvyriai, broliai ir sesers; toji kalba, kuri
yra lopšys kalboms kitų tautų, giminingų
lietuviams. Be to, dar mokinama Lietuvos
Istorijos ir visa to, kas paliečia ne tik Tė-
vynę Lietuvą, bet ir mūsų pačią išėiviją
čia, Amerikoje.

Dar ne viskas. Katalikiškoje lietuvių
parapijinėje mokykloje kartu su proto ir
sielos lavinimu, dar galima pasididžiuoti ir

būdo auklėjimu. Vaikučiai taip pat yra ren-
giami į gyvenimą, būtent, į kasdieninę ko-
vą, kurią paprastai sutinka kiekvienas žmo-
gus, kaip kovoti su tikėjimo priešais ir kaip
nuo jų apsiginti.

Tikėjimo priešai ne tik savo spaudoje,
bet ir viešuose susirinkimuose ir prie kiek-
vienos progos sistematingai varo įvairius
priekaištus prieš Tikėjimą ir Bažnyčią. Vie-
ną iš svarbiausių netikėjimo priešasčių suda-
rė tikėjimo tiesų nežinojimas. Kas apie ti-
kėjimo tiesas mažai išmano, tokiam išrodo,
kad tikėjimo tiesos yra absurdiškos. Tokiam
darosi nesuprantama, kaip kiti gali patikėti
religijos tiesoms. Ir toks iš palengvo taip
apsipranta, ir, patapęs nereliginis, paskui
sutampa su bedieviais. Jei tokiems iš pat
mažens būtų buvę progos lankyti katalikiš-
kąją parapijinę mokyklą, tai tų bedievykų,
kurių apsciai sutinkame, lyg kokių avingal-
vių, nieko nesuprantančių ir nieko neišma-
nančių, šiandien, gal nebūtų visai. Jie būtų
religiniai ir naudingi sau ir savo artimui.

Jei katalikai tėvai daugiau susirūpintų
savo vaikučiams teikti katalikiškąjį išauklė-
jimą katalikiškose parapijinėse mokyklose,
tai nebūtų baimės apie rytojų. Jie iš ma-
žens būtų pavyzdingi ir būtų prisirengę sto-
ti į gyvenimą. Juk, šiose dienose, kuomet
tikėjimas yra toks svarbus klausimas, rytoj
ir jiems teks su tikybos priešais kovoti, bū-
tent, su tais, kurie piktažodžiauja prieš Die-
vą, šmeižia dvasiškiją, niekina šventus daik-
tus, o ypatingai bando kitus tikinčiuosius
atitraukti nuo tikrojo tikėjimo. Tokiuose at-
sitikimuose, kokius gi ginklus jie pavartos?
Tuos pačius, kuriuos apturės savo katali-
kiškame išauklėjime, būtent, visas tiesas, vi-
sus kilnius ir padorius pavyzdžius. Ištvė-
mingai sekant katalikiškosios parapijinės
mokyklos mokymus, jie prisirengs nugalėti
tikėjimo priešus.

Dabar galime suprasti, dėl ko katalikiš-
kosios parapijinės mokyklos vaikučiai taip
skiriasi nuo kitų (viešųjų). Nes jų jaunutė-
se širdelėse yra pasėta ir auginama tikėjimo
žiedelis. Jie gauna gražias ir kilnias pamō-
kas gyvenimui, ir susipranta. Tos visos pa-

mokos yra kuogeriausiai dėstomos ir aiškinamos mūsų mylimų Sesučių (Kazimieriečių, Pranciškėčių ir Nukryžiuotojo V. J.). Jos daug darbo ir pasiaukojimo įdeda, kad tas jaunas širdis patraukus prie Paties Kūrėjo. Ne kartą gal jos ir savo sveikatą paaukoja ir ją praranda, bet niekada, o niekada neapleidžia garbingųjų savo pareigų, gerai atmindamos Išganytojo meilingsus žodžius: "Leiskite mažutėlius ir nedrauskite jiems ateiti pas Mane, nes tokių yra Dangaus Ka-

ralystė (Mat. XIX, 14).

Lietuviai, katalikai tėvai, kurie savo vaikučius leidžia į katalikiškas parapijines mokyklas, neturi abejoti dėl ateities, nes jie priedermingai atlieka savo pareigas ir ištikimai vykdo Dievo valią. Tokius tėvus, kurie vaikuose tvirtina krikščioniškąjį gyvenimą ir tikėjimą, Dievas palaimins, o užaugę vaikai jų senatvėje bus jiems didelis džiaugsmas, nes jie darbuosis ir gyvens Dievo garbei ir Tėvynės gerovei.

Švenčiausiojo Sakramento Galybė

☞☞ **A**Š ESU daug patyręs begyvendama, Tėveli, bet apie šitą atsitikimą niekuomet negaliu pamąstyti be ašarų." Taip kalbėjo Gailestingoji Sesuo, vienuolė. Mudu buvome įsikalbėje apie nekatalikų misijas ir įvairius kelius, kuriais Dievas veda žmones prie tikro tikėjimo. Sesuo šitaip pasakojo toliau pradėtą atsitikimą.

"Tai buvo gana seniai, kada antroji Šv. Povilo Katedra Pittsburgh'e, Pa., dar buvo nesena. (Jūs gal to nežinote, kad dabartinė didžioji katedra yra jau trečia tuo vardu). Tuomet gyveno jos pirmutinis vyskupas, Mykolas O'Connor, kuris paskui tapo Jezuitu. Jis jau laimingai miręs. Jo brolis, Doktoras Jokubas O'Connor gyveno pas tą katedra. Jis daug aukodavo mūsų ligonbučiui. Vėliau jis tapo vyskupu Omaha'je, Nebraskoje.

"Tada dar būdavo maža teatru ir lošimėlių. Tik štai atsiranda apgarsinimų, išplėstų po visą miestą, kad nepaprasti artistai atsilankys ir ištisą savaitę laiko loš puikų veikalą, didžiausioje miesto svetainėje Operos Trioboje.

Atvažiavusių artistų būrys buvo pasižymėjęs savo padorumu. Veikalas buvo senoviškas, už tai visi žmonės norėjo jį pamatyti.

"Svečių artistų būrys rodė veikalą po kelis kartus. Žmonėms ypatingai patiko viena lošėja, kurios gabumais visi džiaugėsi. Bet pusiau savaitės tapo pranešta, kad tai artistei atsitiko didelė nelaimė ir dėl to reikės jos vietą kitai užimti.

"Tai buvo netikėtas smūgis. Vieną vakarą, lošimui pasibaigus, kuomet žmonių buvo prisirinkusi pilnutėlė svetainė, geriausias miesto gydytojas tapo skubiai pašauktas į viešbutį dešinėje pusėje Monongahelos upės, kur lošėja buvo apsigyvenus. Kaip tik gydytojas atvažiavo, jį nuvedė tiesiog į sergančios kambarį; jis rado ją peršalusią.

"'Patrūko dirksnys, nervai, išsigandimas ir sušalimas,' tarė jis. 'Jai išgyti reikia ramios vietos.'"

"Artistų būrio šeiminkas dideliai nusiiminė. Jis dabar matė, kad blogos bus pasekmės be gabiausios artistės. Iki šiol viskas puikiai sekėsi, bet ateitis dabar atrodė tamsi. Doktoras Bruce, nes jis ten buvo, patarė ją vežti į mūsų ligonbutį, kad jai būtų daug sveikiau ir ramiau.

"Atsirado nenorėjusių jos leisti važiuoti pas mus. Mat, viešbučio savininkas bijojo, kad žmonės patyrę jos išvažiavimą, neišbėgiotų iš viešbučio. Tat ambulansas atvažiavo nakties metu, kuomet mieste buvo tylu. Niekam nematant įkėlė ją į ambulansą slaugai atvežė pas mus. Ji tapo paguldyta geriausiam kambariui. Jos draugės, lošėjos, tankiai ateidavo jos aplankyti, bet kelias dienas jų negalima buvo prileisti prie jos, nes labai sirgo. Visiems gaila artistės, tat žmonės aplankydami ją atnešdavo jai brangių dovanų.

"Savaitė praėjus, lošėjų būrys išvažiavo kitur, o ligonis pasiliko kovoti su mirtimi.

"Lošėjų būrio vedėjas paliko antrašus ir gana stambų čekį. Jis reikalavo mūs pra-

nešti jam kasdien apie jos sveikatą; taip mes ir darydavome.

“Ligonbutį daug kas aplankydamo norėdami pamatyti pragarsėjusią artistę, bet ilgai svečių skaičius mažėjo. Doktoras ir Seserys uoliai kaip ir pradžioje ją prižiūrėdavo.

“Doktoras J. O'Connor buvo kunigas. Jis tankiai ateidavo į ligonbutį, klausinėdavo apie artistės ligą ir kada tik turėjo kiek liuoso laiko užeidavo pagosti sergančią. Jos kambarys buvo visados papuoštas gėlėmis, nes jų atnešdavo žmonės, gerbusieji jos talentą.

“Ji buvo verta viso to. Aš niekuomet nemačiau gražesnės mergelės, nei davadnesnės, nei išmintingesnės ar meilesnės. Ji galėjo būti kokių dvidešimts aštuonių metų, dar netekėjus, pačiame amžiaus gražume.

“Aukšta, maloni dailiai išauklėta, tankiais tamsiai rausvais plaukais ir labai tamsiom mėlynom akim, kurios kartas nuo karto atrodė it pilkos. Jos veidas ir sergant išrodė gražus. Ji turėjo dailias laibas rankas, kurios nuo įvairių lavinimų pasidarė judrios it puikiai išlavinto kalbėtojo. Ligai persilaužus į gerąją pusę, kuomet nuo karščio slinko merginos plaukai, ir likusieji ant jos galvos susigarbiniavo, ji išrodė man gražiausia mergaitė, kokią tik buvau mačiusi.

“Šiek-tiek pasveikus artistė panudo žinoti kur ji esanti. Ji pradėjo klausinėti apie įvairius daiktus, nes ligšiol nežinojo, jog gulėjo katalikiškame ligonbutyje. Aš buvau su ja kasdien, ir ji papasakojo man apie savo tikėjimą; ji priklausė prie ‘Aukštosios Episkopų Bažnyčios’ (High Church Episcopalian); ji visuomet kalbėdavo savo maldas ir užsiėmimams leidžiant, eidavo į bažnyčią. Aš ketinau pašaukti jai jos tikėjimo kunigą, bet ji sakė ‘nereikia,’ tat aš paliviau kalbėjus apie tai.

“Mudvi pasikalbėdavome apie tikėjimo dalykus, ypatingai apie tikrą buvimą mūsų Išganytojo Švč. Sakramente. Ji pasakė man, jog ji visuomet ‘tikėjo, kad tai galima,’ ir geidė išklaudyti Šv. Mišių. Ji meldė manęs leisti ją nors vieną sykį išklaudyti Šv. Mišių mūsų koplyčioje. Aš prižadėjau ją nuvesti koplyčion sekmadienyje.

“Jums turbūt nuostabu, kad aš ją taip labai rūpinausi. Mes visos už ją meldėmės. Besiartinant sekmadieniui artistė labai susirūpino, tat aš ketinau jos neleisti į bažnyčią, bet man tai pasakius ligonis ėmė verkėti ir meldė manęs taip karštai, kad aš nenorėdama žadėjau ją vis-gi leisti.

“Sekmadienio rytą įsisodinau ją į kresę su ratais ir nuvežiau koplyčion. Vieta jai buvo skirta šalia manęs.

“Visu Mišių laiku aš meldžiausi už ją. Ji buvo rami. Jos balti, ploni pirštai buvo suimti ir padėti ant kelių; ji nei nepajudino rankų. Mes visos ėjome prie Šv. Komunijos. Kuomet aš sugrižau savo vieton ir palenkiau galvą melddamosi, tai jaučiau artistę drebant ir girdėjau verkiant. Pamojau seseriai vežti ją į jos kambarį, bet ji pakratė galvą rodydama, kad pasiliks iki pabaigai Mišių.

“Tuojuo po pusnyčių ji pasivadino mane. Atėjus radau ją nepaprastai linksmą, džiaugsmingą.

“‘O Sesuo!’ ji tarė, ‘ir aš norėjau susivienyti su mūsų Išganytoju tose Mišiose. Aš verkiau dėl to, kad negalėjau eiti prie Jo, bet kuomet jūs pargrįzote priėmusios Komuniją, aš jaučiausi it Jis būtų atėjęs pas mane. Aš žinojau, kad Jis buvo su jumis, tat aš pagarbinau Jį, kadangi Jis buvo taip arti manęs. Aš jaučiau Jo buvimą tarpe mūsų.’

“Tarsi dar ir dabar girdžiu tą jos skambantį balsą. Aš nesigailėjau ašarų. Ji meldė manęs pamokinti ją, ir sakė jog niekas nėra jai taip brangu, kaip Bažnyčia kur Pats Kristus gyvena. Man tai buvo džiaugsmo!

“Kun. Doktoras J. O'Connor pamokino ją tikėjimo ir pakrikštijo. Ji priėjo Pirmos Komunijos mūsų ligonbučio koplyčioje.

“Ji labai mėgdavo melstis prie Švč. Sakramento. Eidama sveikyn ji išbūdavo ilgas valandas koplyčioje, ‘kalbėdama su savo Viešpačiu.’

“Jos sesuo buvo išteklėjusi ir gyveno New York'e. Artistė išsyk nenorėjo pranešti seseriai savo perėjimą į katalikų tikėjimą. Kiek vėliau ji parašė jai laiškutį ir prašė jos aplankyti. Ta atvažiavo. Tai buvo aukšta, gabi moteriškė, maž kiek senesnė už savo

seserį, lošėją. Jos būdas buvo rimtas, bet ji buvo begalo atkakli tikėjimo dalykuose. Dabar patyrusi sesers perėjimą į Katalikų Bažnyčią ji šaltai žiūrėjo į ją. Mes parūpinome jai visko ko reikia, davėme kambarį šalia ligonės, tad po kiek laiko šaltumas perėjo. Artistė negalėjo išturėti nepasakius jai savo pasisėkimų ir laimės. Jiedvi ilgai kalbėdavosi tarp savęs. Kartais ir man pasitaikydavo su jomdviejim pasikalbėti. Daktaras O'Connor buvo mandagus ir puikiai išlavintas. Jis taip pat daug sykių su jomdviejim kalbėjo. Jie trys buvo apvažinėję daug svetimų žemių, tad jų pasikalbėjimas prasidėdavo apie tai ką kas buvo matęs Europoje, o dažniausia baigdavosi tikėjimo dalykais. Vieną kartą kunigas užsikvietė protestantes seseris važiuoti pasivažinėti ir aplankyti katedrą. Ji buvo gražiausia tame mieste bažnyčia. Šiaip visi gėrėdavosi ja, nes ji buvo puikaus senoviško darbo. Trys keleiviai įsėdę vežiman aplankė kelias žymesnes vietas, ant galo privažiavo ir katedrą. Amžinoji lempa ir klausyklos padarė didelio įspūdžio nekatalikėms ponioms. Kunigas atidarė dureles paprašė įeiti apžiūrėti kaip klausyklos yra įrengtos. Viešnios pamatė, kad kunigas buna visuomet atskiras nuo žmogaus išpažįstančio nuodėmes. Kunigas apie tai nemintijo, bet jiedvi tą pastebėjo ir liovė tikėjusios piktais paskalais apie išpažintį. Grįžtant nekatalikė moteris pasakė, kad ji visados turėjusi išpažinties neapykantą, ir ji negalėdavo suprasti kaip katalikai atgailos Sakramentą vienija su tokiomis šlykštynėmis, kokių ji buvo girdėjusi apie kunigus ir atgailą darančius žmones. Išvydusi, jog tai buvo piktos pasakos, ji pradėjo skaityti katekizmą ir šiaip katalikiškas knygas. Prieš grįžtant New Yorkan ji prašė ją apkrikštyti. Kunigas tą išpildė. Abidvi seserys apleido mūsų ligonbutį, pilnos džiaugsmo ir dėkingumo.

“Po to jos atsiūsdavo kartas nuo karto laiškutį. Artistė daugiau nebegrižo lošti, bet ištekėjo už dorą kataliko jaunikaičio. Jos sesuo priešnekojo ir savo vyrą tapti kataliku. Taip pat katalikais tapo ir jūdvių vaikai. Visi gyvena pavyzdingai krikščioniškai. Jau seniai kaip gavau laiškutį nuo Aimee, tai yra jaunesnės. O gal ji jau danguje. Jeigu taip, išties ji gieda, garbinda-

ma Šv. Altoriaus Sakramentą, per kurio galybę pažinojo tikrą tikėjimą ir ėmė mylėti mūsų Išganytoją. “Tegul Jo vardas būna garbinamas per amžius.”

“Amen,” atsakiau aš, gerai vienuolei pa-baigus apysaką. “Garbinkime visi Šv. Eucharistijos Sakramentą, tikrą mylėtoją sielų.”
Kun. R. A.

“Draugo,” Labor Day Piknikas

Įvyks Rugsėjo-Sept. 7 d., 1936
VYTAUTO DARŽE,
115tos gatvės tarp Crawford ir Cicero Ave.

Šiam piknikui Roosevelt Furniture Co., 2310 W. Roosevelt Rd. paaukavo club chair, bridge lamp ir smoking stand, o Wm. A. Lewis Clothiers paaukavo vyro siūtą. Šios dovanos bus leidžiamos ant išlaimėjimo.

Pikniko pradžia bus 10 val. ryto.

Bus šokiai prie geros muzikos, įvairūs žaidimai ir tt.

Kviečiame visus dalyvauti.

MISIJŲ REIKALU

Paskirta du Tėvų Marijonų kunigai misijoms Amerikoje — kun. J. Mačiulionis, M.I.C. ir kun. A. Markūnas, M.I.C. Su misijomis pradės važinėti rugsėjo mėnesį.

Visi gerb. klebonai, kurie nori gauti misijonierių prašomi kreiptis sekančiu adresu:

KUN. J. MAČIULIONIS, M.I.C.,
2334 So. Oakley Ave.,
Chicago, Ill.

P.S.: Prašome gerb. klebonų kaip galima anksčiau savo prašymą atsiųsti, kad būtų galima sudaryti misijų maršrutą.

Kun. J. Mačiulionis, M.I.C.,
misijų tvarkytojas.

Katalikų Pasaulyje

CASTEL GANDOLFO. — Šventasis Tėvas Popiežius Pijus XI priėmė audiencijon maldiečių maldininkų grupę.

Jo Šventenybė kalbėdamas didžiai apgailėjo ir smerkė komunistų barbariškumus Ispanijoje.

VATIKANAS. — Apturimomis žiniomis Madride moterų bedievių grupė nukryžiuavo penkias karmelites vienuoles ir pajuokė šias merdėjančias ant kryžių.

Almendralejo 28 katalikai nukryžiuoti ir gyvi sudeginti.

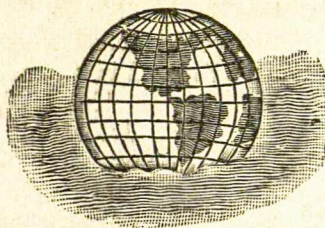
Malagoj 73 katalikai sušaudyti.

Kunigų pasijonistų kongregacijos vienuolynas Katalonijoje sunaikintas ir nužudyti ten gyvenę provincijolas ir 31 vienuolis. Kiti vienuolynai taip pat sudeginti ir vienuoliai nužudyti.

CLEVELAND, OHIO. — Sekmadienį rugpiučio 16 dieną, pasibaigus National Union for Social Justice konvencijai, Municipal stadiume įvyko masinis susirinkimas, kuriame dalyvavo apie 25,000 žmonių. Kalbėjo Union partijos kandidatas į Jung. Valstybių prezidentus adv. William Lemke, kandidatas į vice-prez. Thomas O'Brien ir kun. Charles Coughlin, National Union for Social Justice organizatorius ir prezidentas. Kun. Coughlin bekalbėdamas susirgo ir negalėjo užbaigti kalbos. Jį nuvėžė į viešbutį, kur buvo pašauktas gydytojas. Gydytojas įsakė nors savaitę pailsėti. Kun. Coughlin per tris dienas NUSJ. konvencijos nusivargino, laiku nepavalgė ir dėl to susirgo.

TORONTO, Ont., Kanada, — Vyriausiasis vytis Martin Carmody iš Grand Rapids, Mich., pranešė Koumbo Wyčių 54-jam tarptautiniam suvažiavime, kad birželio mėnesį Meksikoje mirties bausmė įvykdyta dviem kunigams ir keturiems pasaulininkams už katalikybės išpažinimą.

O Meksikos raudonieji valdovai mėgina įtikinti svetimšalius, kad ten esanti religinė "laisvė."

WASHINGTON, D. C., — Žiniomis iš Romos, šventasis Tėvas Pijus XI, Altoona vyskupijai vyskupu paskyrė kunigą Monsignorą R. F. Guiltfoyle, Erie (Pensylvanijos) vyskupijos kanclerį.

SEATTLE, Wash. — Įvykusiam čia Katalikų Labdarybių Nacionalės konferencijos suvažiavime J. E. Chicagos auxiliarus vyskupas B. J. Sheil kalbėjo apie jaunimą. Jo Ekscelencija yra jaunimo didis mylėtojas ir globėjas. Chicagoj veikianti jo suorganizuota katalikų jaunimo organizacija (C.Y.O.) pagarsėjęs visoje Amerikoje.

Jo Ekscelencija kalbėdamas apie jaunimą, kaipo jaunimo gilus žinovas, pareiškė, kad katalikų jaunimo veiklai svarbiausi centrai turi būti parapijose. Tuose centruose priaugančių mergaičių ir bernaičių gyvenimo sunkios problemos turi būti sprendžiamos. Jų vadovybėje turi būti pastatyti kompetentiški asmenys, ypač tokie, kurie myli ir supranta jaunimą ir jam užjaučia, kai jis patenka į kryžkelę ir nežino, kuriuo keliu toliau žengti. Kelių gi yra vedančių į dorovę, ir kitų, vedančių stačiai į raistus. Jaunimas visados yra reikalingas vadovų. Jis reikalingas burtis į savo parapijų centrus. Tuose centruose jis pripras prie drausmės, neatitols nuo bažnyčios ir išaugęs bus patrijotingas.

Lietuvoje

JONIŠKIS. — Prieš 5 — 6 metus prie geležinkelio stoties, išskyrus valstybinius namus privačių visai nebuvo. Ir stotis viena atsiskyrus stovėjo laukuose. Bet pastaruoju laiku prie geležinkeliu stoties taip greit pradėjo dygti vienas namas paskui kitą, kad išaugo naujas ir gražus stoties miestelis.

ALYTAI. — Prie susisiekimo ministerijos esanti inžinierių taryba, šiomis dienomis turėjo savo posėdį. Posėdyje buvo kalbama apie projektuojamą statyti Alytaus tiltą.

Inžinierių taryba susipažino su pateiktais tilto statybos projektais ir nutarė, kad toks

tiltas, kuris jungtų abi Alytaus miesto dalis, yra būtinai reikalingas. Šio tilto statyba kaštuosianti apie 800.000 lt. Tatai būsias moderniškiausias tiltas visoje Lietuvoje. Netrukus bus paskelbtos varžytynės tilto statybos darbams atlikti.

Du Nauji Dienraščiai

Vidaus reik. ministeris davė leidimus leisti Kaune du dienraščius. Akcinė "Žai-bo" bendrovė leis XX amžius, kurio redaktorium pasirašys kun. Juoz. Prunskis, Katalikų veikimo Centro veikėjas, antrą dienraštį leis akcinė "Varpo" bendrovė — Žinias, kurio redaktorium pasirašys Balys Paramskis, "Varpo" bendrovės reikalų vedėjas.

"VILNIAUS RYTOJŪS". — Rašo, kad liepos 20 d. į Margionių kaimą (Marcinkonių valsč.) policijos komendantas A. Koenig ir policininkas Jendzejevič, kurie paėmė visas vietos lietuvių šv. Kazimiero ir lietuvių ūkio draugijų skyrių knygynėlių knygas, susikrovė jas į maišus ir išsivežė į Marcinkonius, pareikšdami, kad tie skyriai esą jau uždaryti, Ieškojo ir kitokio skyrių turto, bet nerado. Išvažiuodamas komendantas A. Koenig draudė daryti susirinkimus, sakydamas, kad už tai gresia kalėjimas.

AMERIKOJE

Vargonininkų Veikla

Lietuvių Vargoninkų Sąjunga pastaruoju laiku pasidarė gyva ir veikli organizacija. Šio mėnesio 19 d., Brooklyn, N. Y., bus jos jubiliejinis seimas. Ta proga sąjungos leidžiamos "Muzikos Žinios" išėjo žymiai padidintos ir pagražintos. Jos duoda neblogą vaizdą apie sąjungos 25 metų veiklą. Nudirbta gana daug gražių darbų. Mūsų kultūrinėj dirvoj išvartyta plati vaga. Iš iliustracijų matome, kad tų darbininkų būta nemaža ir praeityje ir dabar jų netrūksta. Ir tikrai rimtų darbininkų — kompozitorių, muzikų, chorvedžių.

Šia proga norime pastebėti, kad vargonininkų tarpe turime ne tik gerų muzikų, bet ir visuomenės veikėjų. Daug jų aktyviai dalyvauja mūsų organizacijų veikime. Jie darbuojasi Federacijoj, LRKSA, LDS, Vy-

čiuose ir t.t. Paskutiniaisiais keleriais metais jie pradėjo organizuoti dainų dienas, organizuoti chorų sąjungą. Šis naujas judėjimas mūsų visuomenę džiugina. Reikia tikėtis, kad jis nemažės, bet plėsis.

Taigi, Vargoninkų Sąjungą, išgyvenusi dvidešimts penkerius metus, nėra be nuopelnų. Jubiliejaus proga malonu yra ją pasveikinti, palinkėti gražaus pasisekimo seime ir pareikšti norą, kad ir dirbtų kultūrinį darbą ir dalyvautų mūsų organizuotoj tautiškoj ir katalikiškoj akcijoj.

CHICAGO, ILL. Rugs. 16 d., — Marquette parke įvyko malonus parengimas, kad užmezgus fondą šv. Kazimiero vienuolyno patalpoms praplėsti.

CHICAGO, ILL. — Aušros Vartų parapijos piknikas pavyko kuogražiausiai. Žmonių suvažiavo daug. Jų tarpe matėsi svečių net ir iš kitų kolonijų: Marquette Park, Brighton Park, North Side, Cicero ir Kenosha, Wis.

CHICAGO, ILL. — Town of Lake. Sekmadienį, rugpiučio 2. d. įvyko antras ir paskutinis šią vasarą šv. Kryžiaus parap. išvažiavimas Nytauto Parke.

JAUNI VYRAI! Ar Jūs norėtumėte save paaukoti Dievui kaipo Broliukai Vienuoliai, tobulinant savo gyvenimą malda ir darbu vienuolyno ramybėje bei tyloje?

Jei moki koki nors amatą, pašvesk jį Dievo tarnyboj! Jei nemoki jokio amato, mes Tamstą mielai išmokysim. Visą gerumą, kurs tavyje yra, paaukok geram tikslui ir tapk Broliuku Vienuoliu — Marijonu. Jei jauti savyje pašaukimą tapti Broliuku, dėl tolimesnių informacijų kreipkis į

REV. FATHER MASTER OF NOVICES
Marian Hills Seminary Hinsdale, Ill.

Platinkite naudingiausią savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. Canal 7790

T. Marijonų Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 3c kra-sos ženklelį atsakymui.